

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 174: Thiền Định Là Trụ Tâm Vào Một Chỗ, Lâu Ngày Sẽ Đắc Định, Đắc Định Gọi Là Tam Muội

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 012)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thiền định thị ký tâm nhất xứ, cửu hậu đắc định, đắc định tức xưng Tam Muội.】

(Dịch nghĩa: Thiền định là trụ tâm vào một chỗ, lâu ngày sẽ đắc định, đắc định gọi là Tam Muội.)

Phép tu của Thiền định, ban đầu là an trụ tâm tại một chỗ, thời gian lâu dần sẽ đắc định, đạt được định thì gọi là Tam Muội. Tam Muội là tiếng Phạn, đây là từ dịch âm, tiếng Phạn gọi là Samadhi. Ý nghĩa trong tiếng Trung Quốc là Chánh Định, cũng gọi là Chánh Thọ, nghĩa là sự hưởng thụ bình thường. Sự hưởng thụ của phàm phu chúng ta là không bình thường. Phàm phu hưởng thụ, Phật dạy trong kinh gồm có năm loại: Khổ, Vui, Lo, Mừng, Xả.

Quý vị nhất định phải biết rằng, loại hưởng thụ này là không bình thường. Trong tâm thì có hai loại cảm thọ là Lo và Mừng; nơi thân thì có hai loại cảm thọ là Khổ và Vui. Khi không khổ không vui, không lo không mừng thì gọi là Xả. Nghĩa là thấy đều buông xả hết, đó là Xả. Xả chẳng phải là rất tốt sao? Là tốt, nhưng thời gian của nó quá ngắn ngủi, nó không thể duy trì mãi mãi được. Nếu giữ được mãi mãi thì gọi là Định. Thời gian của “Xả” rất ngắn ngủi, hễ gặp cảnh giới thì Khổ, Vui, Lo, Mừng lại hiện tiền.

Do đó có thể biết, trụ tâm vào một chỗ là phương pháp rất cao minh. Phía trước đã nói, việc dạy học của chư Đại đức xưa, tại sao lại dạy chúng ta “Một môn thâm nhập”? Một môn, chính là để tâm an trụ tại một chỗ, lâu ngày sẽ đắc định. Phương pháp thì có rất nhiều: có người dùng phương pháp Tham Thiền, có người dùng phương pháp Niệm Phật, có người dùng phương pháp Trì Chú,

có người dùng phương pháp Đọc Kinh. Đọc kinh, phải là đọc một bộ kinh mới có thể đắc định! Mỗi ngày đều đọc, đừng thay đổi sang quyển thứ hai.

Chúng ta xem trong “Kinh Pháp Bảo Đàn”, thấy Thiền sư Pháp Đạt tụng “Kinh Pháp Hoa”, ngài đã tụng “Kinh Pháp Hoa” hơn ba ngàn biến. Chúng ta biết “Kinh Pháp Hoa” có dung lượng khá lớn, gồm bảy quyển, mỗi ngày tụng một biến, ba ngàn biến tức là mười năm. Mười năm tụng “Kinh Pháp Hoa”, tâm ngài đã định rồi, công phu định lực khá lắm. Cho nên khi đến chỗ Lục Tổ, Lục Tổ chỉ nói vài câu, ngài liền khai ngộ.

Tại sao chúng ta không thể khai ngộ? Là do tâm chúng ta không định, đạo lý chính là ở chỗ này. Bậc Thiện tri thức thực sự cao minh, khi thấy định lực của bạn đã đạt đến trình độ nhất định, chỉ cần vài câu gợi mở, bạn liền hốt nhiên đại ngộ, minh tâm kiến tánh! Đặc biệt là trong Thiền tông, thủ pháp của các bậc Cổ đức Thiền tông cực kỳ vi diệu, thật sự là muốn thành tựu cho người học.

Bên Giáo hạ cũng không ngoại lệ, đều phải bỏ công phu vào một bộ kinh. đương nhiên tốt nhất, lựa chọn tốt nhất cho việc đọc kinh là những bộ kinh lớn như “Kinh Pháp Hoa”, “Kinh Lăng Nghiêm”. Mỗi ngày tụng một biến. Khi tụng cần phải chú ý: phải dùng tâm chân thành mà tụng, dùng tâm thanh tịnh mà tụng, dùng tâm cung kính mà tụng, phải cực kỳ cung kính thì bạn mới có thể đắc định.

Khi mở quyển kinh ra, từ câu “Như thị ngã văn” (Tôi nghe như vậy) đọc cho đến câu “Tín thọ phụng hành” (Tin chịu vâng làm), không được phép khởi một vọng tưởng nào, đó mới gọi là tu Định! Khởi vọng tưởng là không được. Trong kinh có rất nhiều ý nghĩa, có thể suy ngẫm một chút không? Không được nghĩ, hễ suy nghĩ thì định của bạn lại bị phá vỡ mất rồi. Đừng suy nghĩ nghĩa kinh, cứ một mạch mà đọc, đây là một phương pháp tu hành rất cao minh.

Nói với chư vị, không chỉ là tu Định, mà trong đó còn có Giới và có Huệ, Giới - Định - Huệ tam học hoàn thành trong một lần. Một bộ kinh bạn tụng mất ba giờ, bốn giờ, thì trong ba bốn giờ đồng hồ đó bạn đang tu Giới, Định, Huệ.

Giới là gì? Phía trước đã nói: “Chư ác mạc tác, chúng thiện phụng hành” (Không làm các việc ác, vâng làm các việc lành). Khi bạn đọc kinh, cũng giống như đang đối trước Phật Bồ Tát, lắng nghe lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, cung kính kính, một niệm không sanh, chuyên tâm lắng nghe (để thính), một vọng niệm cũng không khởi, đó chính là “các việc ác đều không làm” (Chư ác

mạc tác). Chẳng những thân không làm ác, miệng không làm ác, mà trong tâm ý niệm ác cũng không có, đó là chư ác mạc tác. Kinh điển Đại thừa là chân ngôn lưu xuất từ trong chân như bốn tánh của Như Lai, là pháp thiện bậc nhất của thế gian và xuất thế gian, đọc kinh chính là “vâng làm các việc lành” (Chúng thiện phụng hành). Giới đã đầy đủ rồi, không cần phải học từng điều từng điều một, giới luật Đại thừa và Tiểu thừa thấy đều đầy đủ, đều nằm ở trong đó.

Chuyên tâm vào đọc, đó chính là **tu Định**.

Đọc được rành mạch rõ ràng, không đọc sai chữ, không đọc sót chữ, không đọc nhầm dòng, đó là **Huệ**.

Bạn mới biết rằng tụng kinh là Giới - Định - Huệ tam học hoàn thành một lần, đó là chân tu hành! Nếu như bạn đang tụng kinh, vừa tụng vừa suy nghĩ xem trong kinh có ý nghĩa gì, thế là hỏng rồi, Giới Định Huệ toàn bộ bị phá vỡ hết.

Cho nên, đọc kinh Phật và đọc sách giáo khoa thế gian không giống nhau. Học sinh thế gian đọc sách giáo khoa thì có thể suy nghĩ, trong đó không có Giới Định Huệ. Chúng ta đọc kinh Phật mục đích là tu Giới Định Huệ, cho nên khi đọc tụng thì không được suy nghĩ ý nghĩa. Tôi muốn tu Định, dùng phương pháp này để tu Định; tu Giới, tu Định, tu Huệ, cách này vi diệu vô cùng!

Tại sao hiện nay chúng ta không chọn những bộ kinh lớn, mà lại chọn “Kinh Vô Lượng Thọ”? Vì người hiện nay không có lòng kiên nhẫn. Bạn bảo họ ngồi đó tụng ba tiếng đồng hồ, chẳng khác nào lấy mạng họ! Chuyện này làm sao chịu nổi, họ không chịu được! Cho nên không còn cách nào khác, mới chọn một bộ thích hợp. Bộ nhỏ như “Bát Nhã Tâm Kinh” thì ít quá, không tụng được, thời gian quá ngắn, thời gian quá ngắn thì không có tác dụng.

Xem đi xét lại, như “Kinh Vô Lượng Thọ” này dung lượng “kháp đáo hảo xứ” (vừa vặn, đúng chỗ). Bộ kinh này nếu bạn tụng thuộc, tụng đến mức có thể thuộc lòng, thì tụng một biến khoảng chừng nửa giờ. Nửa giờ không dài cũng không ngắn. Tâm của một người có thể định lại được trong nửa giờ là rất hiếm có! Trong một ngày có thể để cho tâm được nhẹ nhàng, buông xả hết tất cả vọng niệm, để tâm mình định trong nửa tiếng đồng hồ, thì rất có thọ dụng, có sự giúp ích rất lớn đối với sức khỏe thân tâm của bạn, đây là lợi ích của việc đọc kinh.

Phương pháp đọc kinh nhất định phải hiểu cho rõ, chính là quyết định đừng đi suy nghĩ ý nghĩa trong kinh. Muốn suy nghĩ lời giáo huấn trong kinh, thì sau

khi đọc xong hãy nghĩ. Lúc đó có thể, nghĩ xem kinh nói thế nào, trong cuộc sống thường ngày chúng ta nên làm sao, cái đó thì được. Còn lúc đang đọc kinh là tôi đang tu Định. Đọc xong rồi, tôi mới đem lời dạy của Phật áp dụng vào đời sống trong ngày hôm nay của tôi, cái này có thể suy nghĩ.

Đây gọi là trụ tâm vào một chỗ, lâu ngày sẽ đắc Định.